

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 901/15
Дана 24.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и др Владан Станојевић, чланови већа, уз учешће судијског саветника Јелене Искић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., кога заступа Арсеније З. Катанић, адвокат из Новог Сада, Трг младенаца бр. 4/1, ради поништаја решења тужене Војне поште бр. 1097 Ниш, УП-2 број 18-10/13 од 17.12.2014. године, у предмету остваривања права из радног односа, у нејавној седници већа одражаној дана 24.02.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Војне поште бр. 1097 Ниш УП-2 број 18-10/13 од 17.12.2014. године и предмет **ВРАЋА** туженом на поновно одлучивање.

Обавезује се тужена Војна пошта бр. 1097 Ниш да тужиоцу А.А. из ... накнади трошкове управног спора у износу од 17.870,00 динара у року од 15 дана од пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против закључка Војне поште 2827 Нови Сад, инт. Број ... од 10.10.2014. године којим је одбачена жалба тужиоца, бившег војника по уговору на служби у ВП 2827 Нови Сад поднета преко овлашћеног пуномоћника адвоката Арсенија Катанића против обвештења ВП 2827 Нови Сад инт. Број ... од 14.07.2014. године у вези захтева за пријем тужиоца у професионалну војну службу у Војсци Србије, као недопуштена.

У тужби поднетој Управном суду 19.01.2015. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде правила поступка. Наводи да је био професионални војник на служби у ВП 2827 Нови Сад у периоду од 15.02.2010. године до 14.02.2013. године, која служба му је престала Наредбом Команданта речне флотиле број ... од 14.02.2013. године, а као разлог престанка утврђен је истек уговореног рока и немогућност да се распореди на одговарајуће радно место, јер не испуњава потребну здравствену способност за ПВС. Истиче да је благовремено поднео приговор на Налаз, оцену и мишљење ВЛК Београд, број ... од 12.02.2013. године, којим је био оглашен неспособним за професионалну војну службу, а што је био главни разлог због чега му није обновљен уговор о раду и да је у поступку поводом његовог приговора оглашен способним за професионалну војну службу, па је дана 13.06.2014. године надлежној ВП 2827 Нови Сад, поднео захтев за обнову уговора на одређено време, који захтев је првостепени орган одбио у форми обавештења. Сматра да је обавештење инт. Број ... од 14.07.2014. године управни акт којим је решавано о праву тужиоца на обнову уговора на одређено време, те је против њега изјавио жалбу, коју је првостепени орган одбацио као недопуштену. Истиче да се суштина конкретног управног спора огледа у чињеници да је управни војни органи сматрају да тужилац нема право да обнови уговор непоредним пријемом, без поновног конкурса, јер му је професионална војна служба престала у фебруару 2013. године, али занемарују чињеницу да је решење о престанку професионалне војне службе било донето на основу решења надлежне Војнолекарске комисије из фебруара 2013. године која је тужиоца огласила здравствено неспособним. Сматра да се тужилац, који је оглашен способним за професионалног војника, морао уподобити са лицем које има право да му се обнови уговор о раду непосредним пријемом, уколико то тужилац захтева и уколико то дозвољавају потребе службе и без посебног накнадног конкурса. Напомиње да сама чињеница истека уговорног рока не представља законски разлог за необнављање уговора на одређено време и да разлог престанка професионален војне службе мора бити прецизно наведен и образложен. Наводи да је погрешан став управних војних органа да се у конкретном случају не ради о управној ствари из разлога што је првостепени орган о његовом захтеву био дужан да одлучи решењем, а како је о захтеву одлучено обавештењем сматра да тужилац има право жалбе на то обавештење. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора и то за састав тужбе износ од 33.000,00 динара према АТ и ТТ.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима наведеним у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари

произлази да је тужилац био професионални војник на дужности послужоца мина у Војној пошти 2827/3 Нови Сад у периоду од 15.02.2010. године до 14.02.2013. године, када је наредбом надлежног старешине ВП 2827 Нови Сад број ... од 14.02.2013. године одлучено да му престаје служба у Војсци Србије, због истека уговореног рока. Тужилац се дана 10.02.2014. године обратио првостепеном органу са молбом за пријем у професионалну војну службу у својству професионалног војника наводећи да је Главна војнолекарска комисија нашла да је способан за продужење уговора о раду у својству професионалног војника. Поводом те молбе, првостепени орган је тужиоцу доставио обавештење инт. Број ... од 14.03.2014. године о томе да, с обзиром да му је служба престала истеком уговореног рока у фебруару 2013. године, не постоји могућност, тј. правни основ за непосредни пријем у професионалну службу. Након тога тужилац је дана 16.06.2014. године поднео захтев за обнову уговора на одређено време у којем је навео да се сходно члану 42. став 3. Закона о Војсци Србије уговор о раду може обнављати, те да он не може бити стављен у неповољнији положај у односу на друге професионалне војнике само зато што је Виша војнолекарска комисија током 2013. године дала погрешан налаза, а који је измењен у поступку по приговору током 2014. године. Војна пошта 2827 Нови Сад је тужиоцу доставила обавештење инт. Број ... од 14.07.2014. године у којем је поново истакла да нема правног основа за његов непосредни пријем у професионалну војну службу, већ да се може примити само на основу расписаног конкурса, подношењем молбе, уз испуњење прописаних услова. Незадовољан обавештењем тужилац је изјавио жалбу која је закључком првостепеног органа одбачена, као недопуштена. Одлучујући по жалби тужиоца тужени орган је, сходно члану 230. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/2010) прописано је да по овом закону дужни су да поступају државни органи кад у управним стварима, непосредно примењујући прописе, решавају о правима, обавезама или правним интересима физичког лица, правног лица или друге странке, као и кад обављају друге послове утврђене овим законом.

Основано се, по оцени суда, тужбом указује на незаконитост оспореног решења. Тужени орган је жалбу тужиоца одбио као неосновано налазећи да обнављање уговора о раду на одређено време представља законску могућност, а не право професионалног војника или обавезу надлежног старешине да обнови уговор о раду и из разлога што писмено обавештење ВП 2827 Нови Сад инт. Број ... од 14.07.2014. године нема карактер управног акта, тј. решења у управном спору. Овакво закључивање туженог се не може прихватити као правно ваљано јер писмено обавештење ВП 2827 Нови Сад инт. број ... од 14.07.2014. године упућено тужиоцу поводом његовог захтева за непосредни пријем у професионалну војну службу има карактер управног акта без обзира на недостатке у погледу форме, јер се ради о одлучивању о обавези и праву тужиоца, против ког се може изјавити жалба, односно водити управни спор. Наиме, из садржине наведеног обавештења произлази да је првостепени орган одбио захтев тужиоца, односно примењујући прописе одлучио о његовим правима, наводећи разлоге за одбијање, па иако није одлучио у форми решења, погрешан је закључак првостепеног органа да је жалба тужиоца недопуштена, јер је изјављена против

обавештења. Поред тога тужени орган у образложењу оспореног решења наводи разлоге због којих захтев тужиоца за непосредни пријем у професионалну војну службу није основан, односно упушта се у мериторно одлучивање, иако је закључком првостепеног органа жалба одбачена као недопуштена. Стога Управни суд налази да стање списка предмета, те разлози из образложења оспореног решења немају упориште у диспозитиву одлуке, због чега је оспорено решење захваћено битном повредом одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС број 30/10).

Тужени орган је у обавези да у поновном поступку отклонити наведене повреде правила поступка, и донесе нову, на закону засновану одлуку са јасним образложењем које упућује на одлуку из диспозитива.

На основу изнетих разлога, ценећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/2009), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде, с тим што је тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка, у складу са одредбом члана 69. став 2. истог закона.

Имајући у виду да је тужба уважена, суд је, применом одреби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку обавезао туженог органа да тужиоцу на име накнаде трошкова управног спора исплати укупан износ од 17.870,00 динара и то: за састав тужбе износ од 16.500,00 динара, сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), за таксу на тужбу износ од 390,00 динара и за таксу на пресуду износ од 980,00 динара, у складу са тарифним бројевима 28. и 29. Таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 28/94...93/14).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.02.2017. године, III-3 У. 901/15

Записничар
Јелена Искић,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АЈ